

syn til et sygt Lyende vedkomme ikke Lyendes forholdet som saadant, og ligge derfor udenfor dette Udkast. Ifr. derom især Placat af 29de December 1829 og Forordningen af 24de Januar 1844 § 13.

At under Sygdom ogsaa indbefattes Affindighed, behøver neppe at tilføies, ifr. Canc. Skriv. af 26de Mai 1842.

Det kan ofte være meget besværende for en Husbond at have et sygt Lyende i sit Huus og han synes, naagtet mangt et Lyende har stor Uvillie mod at komme i et offentligt Sygehuus, at maatte have Ret til at indlægge det i et saadant, naar Flytningen kan ske uden Fare, ifr. Placat af 3die December 1755 § 20, Placat af 15de Juli 1836 III., Canc. Skriv. af 4de April 1829.

Ved Placat af 14de December 1810 § 20 er det paalagt Husbonden at beholde et sygt Lyende i sit Huus, om end Tjenestetiden er udløben, indtil det uden Fare kan bringes til et andet Sted, hvorhos han, hvis han egenmægtigen skaffer den Syge udaf Huset, skal anses efter Lovene og desuden bære alle Omkostninger paa den Syges Pleie og Helbredelse. Denne Bestemmelse findes at burde beholdes og at udvides til Kjøbenhavn. I Forbindelse dermed troer man, at en lignende Regel bør gives med Hensyn til det Lyende, der angribes af en smitsom Sygdom. Det kongelige Sundhedscollegium har oplyst, at ved et saadant Lyendes Flytning flere Gange Epidemier ere foraarsagede endog paa flere Steder, som Lyendet har passeret for at komme til sit Hjem, og derfor andraget paa et Forbud mod Flytningen, indtil en Læge havde erklæret, at den kunde finde Sted uden Skade for den Syge og Andre, ifr. Canc. Skriv. af 6te December 1828, Canc. Circ. af 9de Marts 1848. De fleste Øvrigheder, hvis Betænkning herom er indhentet, have erklæret sig for et saadant Forbud. Imidlertid kan det neppe for Landet ubetinget foreskrives, at Tilladelse til Flytning skal gives af en Læge. Da denne ofte boer langt borte, kunde derved foraarsages ei ganske ubetydelige Omkostninger, og den rette Tid til Flytning kunde gaae tabt. Man har derfor troet at maatte indrømme ogsaa Sognepræsten Ret til, saalænge ingen Læge endnu er tilfaldt,

at bedømme, om Flytningen kan ske uden Fare og i saa Fald tillade den, ifr. Forordningen af 17de April 1782 § 1.

Vilde man opnaae størst mulig Sikkerhed for, at et Lyende, som lider af en farlig eller smitsom Sygdom, ikke flyttes, saalænge deraf kan opstaae Skade, maatte man egentligen forbyde Flytning af ethvert sygt Lyende, indtil Tilladelse til Flytningen var meddeelt fra det Offentliges Side, efterdi alene en Sagkyndig tilfulde kan bedømme, om nogen Skade kan berygtes. Men derved vilde man lægge et utaaleligt og i mange Tilfælde høist fordærveligt Baand paa den naturlige Frihed. Hos de fleste Landboere og ligesaa hos mange Husbønder i Kjøbstæderne er den Plads, der kan indrømmes et sygt Lyende, meget indskrænket og lidet skiftet for en Syg, og ligeledes er den Pleie, der kan ydes, ofte meget utilstrækkelig. Derimod modtage i Almindelighed det syge Lyendes Forældre det med aabne Arme, om de ere nok saa fattige, indrømme det den bedste Plads i Huset og yde det den omhyggeligste Pleie. Der er derfor en naturlig Lust hos det syge Lyende til at komme hjem til dets Forældre, og da dette ogsaa stemmer med disses og Husbondens Duffer og ordentligviis er til den Syges sande Gavn, bør der ikke for dette Duffes Opfyldelse lægges Hindringer, som ikke ere aldeles nødvendige. Man har derfor troet, at det, naar et sygt Lyende ønsker at begive sig bort fra Husbondens Huus, maatte overlades til denne at bedømme, om der er Anledning til at antage, at Lyendet ikke kan flyttes uden Fare, eller at Sygdommen er smitsom. Det indsees letteligen, at denne Regel ikke udelukker, at jo Husbonden kan indskyde sig under en falffeligen foregiben Mening i saa Henseende og derved unddrage sig det Ansvar, som han har forskyldt. Men foruden at den samvittighedsfulde Husbond vil rette sig efter Lovens Forskrift, antages det, at anførte Ansvar ikke vil være uvirksomt og ofte vil afholde den mindre samvittighedsfulde fra at handle mod Pligt, idetmindste naar Kjendtegnene paa Sygdommens Farlighed eller Smitsomhed ere umiskjendelige. Herved troer man, at Diemedet, at forhindre en skadelig Flytning, i de fleste